

opusdei.org

„Dievo Darbe atradau, koks asmenišką Dievo santykis su manimi“

Jauna Opus Dei
supernumerarija Judita
Velžienė interviu „Omnes“
interneto dienraščiui pasakojo,
kaip atrado savo pašaukimą
šventėti pasaulio viduryje
gimtojoje Lietuvoje.

2024-07-04

Keturių vaikų mama ir psichologė
Judita Velžienė gyvena Kaune. Judita

yra *Opus Dei* narė supernumerarija. Kalbėdama apie savo pašaukimą, ji pabrėžia, kad „pašaukimo esmė yra tapatybė, o ne nuopelnai“. Sekti pašaukimu – tai ne tiesiog kažką daryti, o atpažinti savo tapatybę bei unikalų santykį su Dievu. Ji įgyvendina savo pašaukimą kasdien šeimoje bei psichologės darbe.

Kaip atradai pašaukimą į *Opus Dei* ir kaip jį įgyvendini kasdienybėje?

Jau buvau sukūrusi šeimą, turėjau vaikų ir sėkmingai dirbau didelėje verslo korporacijoje, kai pajutau, jog mano tikėjimui trūksta gyvybės. Gyvenau didelėje įtampoje žongliruodama šeimos ir darbo įsipareigojimais, tikėjimui palaikyti ir auginti trūko kažkokios atramos. Tuomet mano brolis supažindino mane su viena numerarija, kuri tapo mano labai gera drauge. Netrukus ji pakvietė dalyvauti ilgose tylos rekolekcijose. Ten ir pradėjo pamažu

irti mano per gyvenimą susikurti šarvai, turėję saugoti ir stiprinti, tačiau vietoj to užrakinę ir užkietinę mano sielą. Visa *Opus Dei* dvasinė formacija man labai priminė mano a.a. močiutės ir tėvų mokymą apie Dievą ir Bažnyčią. Iš naujo ir daug stipriau atradau, kokia didelė yra Dievo meilė bei koks gražus ir asmeniškasis yra Jo santykis su manimi. Tai man padėjo atsigręžti į šeimą nuo per didelio įsitraukimo į karjerą bei atkurti pusiausvyrą savo gyvenime. Kai pradėjau rimčiau svarstyti, ar Dievas kviečia mane būti *Opus Dei*, supratau, kad nuo pat pradžių čia jaučiausi kaip namie. Kasdienybėje man labai svarbu nuolat palaikyti santykį su Dievu. Tai tarsi ašis, apie kurią sukasi mano šeimos ir profesinis gyvenimas. Labai greitai pastebiu, kai nutolstu nuo tos ašies, ir žinau, kur turiu sugrįžti, kad viskas vėl stotų į savo vietas.

Ką reiškia priimti Dievo skirtą pasaulimą, o ne tiesiog „daryti gerus darbus“?

Man atrodo, kad pasaulimo esmė yra tapatybė, o ne nuopelnai.

Klausimas yra ne *ką darai*, o *kas esi*. Kai žinai kas esi visai kitaip darai gerus darbus. Tai nebe varginanti pareiga, o tavo parašas. Taip pat ir su trūkumais, kuriuos savyje gali pamatyti Dievo akimis, su Jo gailestingumu ir kantriu mokymu, kad kuo labiau atitiktum savo tikrąją tapatybę.

Kokią įtaką tavo pasaulimas turi tavo profesijoje?

Esu psichoterapeutė ir savo darbe kasdien susiduriu su psichologiniais žmonių sunkumais, skausmu, kentėjimais. Per vieną meditaciją kunigas atkreipė dėmesį, kad ten, kur yra kančia, visuomet yra ir Kristus. Mane tai pribloškė. Nuo tada darbe kasdien prisimenu, kad būdama šalia

žmogaus kančios esu labai arti Kristaus, nes Jis ten yra visuomet. Tai ir stulbina, ir kartu įpareigoja dėti pastangas kuo geriau atlikti savo darbą. Važiuodama į darbą kalbu Rožinį. Vieną slėpinį visuomet meldžiuosi už tos dienos klientus ir jų intencijas. Dievo Darbas man padėjo sveikti nuo perfekcionizmo, kuris man labai trukdė karjeros pradžioje. Dažnai pasiduodavau „juoda – balta“ mąstymui, „persidirbdavau“ ir ėmiau apskritai niekinti darbą. Tačiau *Opus Dei* kantriai ir nuosekliai mane mokė darbą pašventinti, žingsnis po žingsnio stengtis atlikti darbą kuo geriau. Man tai labai padeda.

Dauguma *Opus Dei* narių yra supernumerarijai, tačiau tai – vis dar menkai pažįstamas pašaukimas. Kaip paaiškini savo pašaukimą draugams?

Man vis dar atrodo, kad esu supernumerarija per trumpai, kad galėčiau tinkamai paaiškinti savo pašaukimą. Tačiau gyvenu tarp žmonių ir kai tas klausimas iškyla, kaskart galiu mokytis vis geriau į šį klausimą atsakyti, o kartu ir pati permąstyti, kaip tai suprantu. Dažniausiai sakau, kad esmė yra nuolat ieškoti Dievo kasdienybėje, ten kur esi – tarp tave supančių žmonių, darbe, kurį dirbi, tiek namuose, tiek profesinėje srityje.

Tavo gyvenimas sukasi šeimoje bei parapijoje. Ar bendradarbiauji savo parapijoje?

Parapija, kurioje gyvename su šeima, yra labai stipri ir gyva. Rinkdamiesi vietą savo namams, be visų kitų praktinių dalykų, rūpinomės ir tuo, kad netoliese būtų bažnyčia. Čia apsigyvenę atradome tokią stiprią bendruomenę, kad nuolat tuo džiaugiamės ir dėkojame Dievui. Kai

galime, stengiamės ir patys prisidėti prie parapijos gyvenimo padėdami sužadėtiniams ruošti Santuokos sakramentui.

Ką būdama supernumerarija gauni iš *Opus Dei*?

Gaunu tikrai labai daug dalykų, tokių kaip dvasinis ugdymas, asmenybės augimas, draugai. Ypač vertinu maldos vienybę. Prieš mėnesį vienas mano sūnų pateko į nelaimingą atsitikimą ir patyrė galvos traumą. Tai sukrėtė visą mūsų šeimą, tačiau nepaisant streso ir sunkumų, viltį ir stiprybę nuolat palaikė visų malda. Tai tikrai ypatingas ryšys tarp *Opus Dei* tikinčiųjų.

Parengta pagal Maria José Atienza straipsnį „Omnes“ interneto dienraštyje

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lt-lt/article/
supernumerarijos-pasaukimas-omnes/
\(2025-08-07\)](https://dev.opusdei.org/lt-lt/article/supernumerarijos-pasaukimas-omnes/)